

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Тетевен, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, I - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Ани Б. Г.а

при участието на секретаря Виолета Й. Монова
като разгледа докладваното от Ани Б. Г.а Гражданско дело №
20234330100507 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от С. Т. Н. от с.Ч.В. срещу „Сити кеш“ ООД с ЕИК XXXXXXXX
,седалище и адрес на управление гр. С. представлявано от Н. П. с цена на установителния
иск 400 лева. И цена на осъдителния иск : 50,00 лева частичен иск от общо 400 лева.

В исковата молба се твърди ,че на 07.02.2022г. С. Н. е сключила договор за паричен
заем № 631780 със „Сити кеш“ ООД.Страните са се договорили за отпуснатия заем да бъде в
размер на 800.00 лева, видът на вноската е седмичен , брой погасителни вноски 29 а
размерът на месечния лихвен процент не е посочен. В чл. 5 ал.1 от процесния договор е
уговорено, че заемателя се задължавал да предостави на кредитора едно от следните
обезпечения :безусловна банкова гаранция или две физически лица , които да отговаряли на
определени от кредитора условия . В чл.11 ал.1 от договора страните са уговорили ,че в
случай на непредставяне на обезпечение от кредитополучателя ще бъде начислена
неустойка от 400лв.

С. Н. била погасила изцяло процесния кредит. Твърди ,че договорът бил нищожен
на основание чл. 11, ал, 1, т. 9вр. с чл.22 ЗПК вр. с чл.26 ал.1 пр.2 от ЗЗД.

В съдебно заседание от дата 03.04.2024г е направено от ищцовата страна изменение
на исковата претенция по реда на чл.214 от ГПК от 50 лева на 546,94 лева

Моли съдът : Да признае за установено в отношенията между страните С. Т. Н. с
ЕГН ***** и „СИТИ КЕШ " ООД, , че сключеният между тях договор за
потребителски кредит № 631780 /07.02.2022г. е нищожен на осн. чл.26 ал.1 пр.3 от ЗЗД –
накърняване на добрите нрави .

Моли съдът да осъди на основание чл. 55, ал. 1, предл. първо ЗЗД ответникът „СИТИ
КЕШ" ООД, да заплати на С. Т. Н. с ЕГН ***** сума в размер на 546,94 лв.,
представляваща недължимо платена сума по нищожен за потребителски кредит № 631780
/07.02.2022г сключен между страните, ведно със законната лихва от датата на депозиране на

исквата молба в съда до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски .

В законово установеният срок е постъпил отговор от ответника „СИТИ КЕШ“ООД , като счита ,че преценката за нищожност на неустойката поради накърняване на добрите нрави трябва да се прави за всеки случай , като излага мотиви в тази насока , по отношение на годишния лихвен процент се позовава на договора , тъй като същия там бил посочен в размер на 40,05 % и счита ,че същия е в рамките на пределите на чл.19 ал.4 от ЗПК. Твърди ,че неустойката не се включва в годишния процент на разходите . Моли иска да бъде отхвърлен претендира разноски. Всички искания и възражения по делото са направени от страните в писмен вид.

Предявен е иск с правно основание чл.26.ал.1 ЗЗД във с чл.22 ,вр. с чл.10а ,вр. с чл.11,19 от ЗПК във вр. с чл.143 от ЗЗП, от С. Т. Н. ,с който се иска съда да приеме ,че договор за паричен заем № 631780 /07.02.2022г сключен между ищцата и „СИТИ КЕШ“ООД е нищожен .

Предявен е иск с правно основание чл. чл.55 ал.1 ЗЗД, с който се иска да се върне това което ищцата е платила по нищожен договор в размер на 546,94 лв.

Договор № 631780 /07.02.2022г сключен между ищцата и „СИТИ КЕШ“ООД не е представен от ответната страна въпреки ,че съдът го е задължил с определението №20/12.01.2024г.по чл.140 от ГПК , като със същото е указал и последиците на чл.161 от ГПК , а именно ,че с оглед обстоятелствата по делото съдът може да приеме за доказани фактите относно ,които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства .

От представените по делото писмени доказателства, а именно справка на паричен заем 631780 и приетата и изготвена по делото съдебно счетоводна експертиза се установява , че по заема е заплатена главница от 800лева , лихва от 105,55лева , неустойка 544,45лева и такса 2,49 лева . Годишния процент на разходите е 48,21% и не може да бъде сравнен с този по договора , тъй като същия не е представен по делото . При включване на начислената и платена неустойка съгласно представеното извлечение в размер на 544,45 лева разсрочени на 7 месечни вноски по 77,78 лева на месец за срока на кредита 07.02.2022г до 29.08.2022г годишния процент на разходите е 603,17%

Изхождайки от съдебно счетоводната експертиза Договор за потребителски кредит № 631780 /07.02.2022г. и страните по него – физическо лице, което при сключване на контракта действа извън рамките на своята професионална компетентност и финансова институция по смисъла на чл.3, ал.1 ЗКИ, предоставяща кредита в рамките на своята търговска дейност, съдът приема, че процесния договор има характеристиките на договор за потребителски кредит, чиято правна уредба се съдържа в действащия ЗПК, в който законодателят предявява строги изисквания за формата и съдържанието на договора за потребителски кредит, уредени в глава трета, чл.10 и чл.11. СЕС многократно е подчертавал, че националният съд е длъжен служебно да преценява неравноправния характер на договорните клаузи, попадащи в обхвата на Директива 93/13 и по този начин да компенсира неравнопоставеността между потребителя и доставчика, като аргументи в този смисъл са изложени в редица решения.Настоящият състав на съда счита, че процесният договор за потребителски кредит нарушава разпоредби от ЗПК, поради което е недействителен.Тъй като първо Годишния процент на разходите е 603,17% , а самата неустойка от 544,45 лева , вкл. и такса от 2,49лв. които са начислена и заплатени от ищцата са около 70% от самия кредит . При липсата на данни за наличие на други разходи по кредита, може да се направи извод, че единственият разход за потребителя е предвидената в договора възнаградителна лихва, която съобразно експертизата е 105,55лв. и при това положение, не става ясно как е формиран ГПР т.е. какво друго е включено в ГПР извън фиксирания годишен лихвен процент, за който е изчислен в експертизата ,че е 48,21%.Неясното определяне на ГПР е самостоятелно основание за нищожност на договора, съгласно чл.22 ЗПК. По отношение вземането за неустойка: За договорите за потребителски кредит на общо основание и съгласно чл.24 ЗПК се прилагат правилата на чл.143 – 148 от

ЗЗП. Макар и поместени в индивидуалния договор с ищцата, а не примерно в общи условия към него които както по-горе е отбелязано не е представен договор, а и няма данни дали същия има и общи условия, клаузите на контракта не са индивидуално уговорени по смисъла на чл.146, ал.2 ЗЗП. Касае се до еднотипни договори за паричен заем, върху чието съдържание потребителят не може да влияе и това е служебно известно на съда от множеството дела, по които са представени идентични контракти между същия заемодател и различни потребители. В глава четвърта от ЗПК е уредено задължение на кредитора преди сключване на договор за кредит да извърши оценка на кредитоспособността на потребителя и при отрицателна оценка да откаже сключването на такъв. В съображение 26 от преамбюла на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно договорите за потребителски кредити изрично се сочи: „В условията на разрастващ се кредитен пазар е особено важно кредиторите да не кредитират по безотговорен начин или да не предоставят кредити без предварителна оценка на кредитоспособността, а държавите – членки следва да упражняват необходимия надзор с цел избягване на такова поведение и следва да приложат необходимите средства за санкциониране на кредиторите в случаите, в които те процедират по този начин“. В този смисъл договора за паричен заем, според който се дължи неустойка в размер на 544,45лв и такса 2,49лв лева, се намира в пряко противоречие с преследваната от директивата цел, транспонирана в ЗПК. Според т.3 от Тълкувателно решение №1/15.06.2010г. по т.д.№1/2009г. на ВКС, нищожна, поради накърняване на добрите нрави, е тази клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, като настоящия състав счита, че процесната неустойка от 544,45 лева е точно такава, вземайки предвид и разпоредбата на чл.161 от ГПК, тъй като договора не бе представен от ответника. На последно място, по посочения начин се заобикаля законът – чл.33, ал.1 ЗПК, който текст предвижда, че при забава на потребител, кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забава. С процесната клауза за неустойка в полза на кредитора се уговаря още едно допълнително обезщетение за неизпълнението на акцесорно задължение. Подобна неустойка всъщност обезпечава вредите от това, че вземането няма да може да бъде събрано от длъжника, но именно тези вреди се обезщетяват и чрез мораторната лихва по чл.33, ал.1 от ЗПК. Подобно кумулиране на неустойка за забава с мораторна лихва е недопустимо и в този смисъл съдебната практика е константна.

По изложените съображения, съдът счита, че Договор за паричен заем № 631780 /07.02.2022г. е недействителен на основание чл.26.ал.1 ЗЗД във връзка с чл.22, вр. с чл.10а, вр. с чл.11,19 от ЗПК във връзка с чл.143 от ЗЗП.

По разноските: Ищецът е освободен от разноски поради което следва да бъдат осъдени ответника да заплати по сметката на Р.С.Тетевен сумата от 100 лв. за ДТ и 200лв за експертиза. Предвид направеното искане за заплащане на разноските по чл.38 от ЗА следва да бъде осъден ответника да заплати на процесуалния представител на ищцата адв.Д. М. М. от САК сумата от по 200лв за всеки един от исковете или общо 400лв, т.е. под минимума на наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, съгласно Решение на Съдът на Европейския съюз по дело C-438/22 (втори състав) от 25 януари 2024 година е решено, че „Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС. Тоест минимумите в Наредба №1 не важат за съда, дори и да отговарят на пазарните цени, тъй като по делото е подадена една искова молба, същото е без фактическа и правна сложност, подадени са писмени молби, адвокатът не се е явявал по делото, встъпил е в процеса в един по-късен момент, цената на иска е 546,94лева, а за нищожността на процесния договор съдът следи служебно. От материалите по делото е видно, че с молбата от 14.02.2024г. /л.123 / се прилагат доказателства за регистрация по ЗДДС поради което възнаграждението следва да е в размер на 240 лева за всеки иск или общо 480лв.

Водим от горното съдът,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на основание чл.26.ал.1 ЗЗД във с чл.22 ,вр. с чл.10а ,вр. с чл.11,19 от ЗПК във вр. с чл.143 от ЗЗП Договор за паричен кредит № 631780 сключен на 07.02.2022г между „Сити Кеш“ ООД, ЕИК XXXXXXXX, седалище и адрес на управление гр. С. представлявано от Н. П. и С. Т. Н. ЕГН***** от Ч.В.

ОСЪЖДА на основание чл.55 ал.1от ЗЗД във вр. с чл.24 от ЗПК „Сити Кеш“ ООД, ЕИК XXXXXXXX сумата от 546,94 лв. недължимо платена сума по нищожен договор за кредит № 631780 /07.02.2022г сключен между „Сити Кеш“ ОД, ЕИК XXXXXXXX седалище и адрес на управление гр. С. представлявано от Н. П. и С. Т. Н. ЕГН***** от Ч.В. ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба 03.07.2023г. в съда до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.6 от ГПК „Сити Кеш“ ООД, ЕИК XXXXXXXX ,седалище и адрес на управление гр. С. представлявано от Н. П. да заплатят на Районен съд Тетевен сумата от 300лева разноси по делото за държавна такса и експертиза .

ОСЪЖДА на основание чл. 38 ал 1 т. 2 от Закона за адвокатурата „Сити Кеш“ ООД, ЕИК XXXXXXXX ,седалище и адрес на управление гр. С. представлявано от Н. П. да заплати на адв. Д. М. М. от САК сумата от 480лв.с вкл. ДДС - възнаграждение за адвокатска помощ и съдействие, оказани на С. Т. Н. по гр.д. № 507/2023г на Р.С.Тетевен.

Решението подлежи на обжалване пред Ловешки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____